

afholdte Udgifter. Man kan derfor ikke sige, at det i Aar, sammenlignet med tidligere, er overvættet meget, naar der er godt 3 Mill. uforbrugt. Men jeg har dog villet benytte Lejligheden til at sige, at vi fra Folketingets Side — og jeg tror der at kunne tale paa alle Partiers Vegne — sætte Pris paa, jo mere Overensstemmelse der er mellem Budget og Regnskab paa de forskellige Paragraffer og da særlig paa § 27. Vor Tilfredshed er des større, jo nærmere man naar at bruge det, der er stillet til Raadighed. Jeg skal dog nævne, at der har været et Aar, hvor man paa § 27 var oppe paa en 10 Mill. ikke brugte Penge. Naar det da i Aar knap er et Par Mill. paa § 27, er det ingenting i Sammenligning med tidligere, men jeg har dog udtrykkelig villet gøre opmærksom paa, at vi selvfølgelig sætte Pris paa, at man fra Administrationens Side sørger for, at Bevilling og Regnskab komme til at stemme med hinanden, ikke mindst, hvor det drejer sig om offentlige Arbejder. Jeg har tidligere meget eller dog i hvert Fald noget udførligt været inde paa de efter min Mening meget uheldige Forhold, der i saa Henseende bestode i en Aarrække, og jeg kan slutte mine Bemærkninger her med at udtale min Tilfredshed over, at man nu synes siden i Fjor at være kommen ind i en langt bedre Gænge i den Henseende. Jeg vil haabe, man ogsaa i Fremtiden kan holde sig nede paa et saadant Lavmaal af uforbrugte Bevillinger, som Tilfældet var i Fjor og til Dels ogsaa er i Aar.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig ved Statsregnskabet, Finansministeren har jo mere udførligt gjort Rede for det ved Forelæggelsen, og der er ikke for mig særlig Anledning til at gentage ham eller fremhæve andre Ting, der maaske kunde være Anledning til at omtale ved dette Regnskab. Kun har jeg Lyst til at understrege, hvad Finansministeren sagde, da han henledte Opmærksomheden paa det efter hans og ogsaa min Mening overordentlig glædelige i, at Indtægterne af vore Statsaktiver nu efter det sidste Statsregnskab ere i Stand til at dække, ja endda lidt mere end dække den tilsvarende Udgift, Forrentningen af Statsgælden. Jeg beklager, at det foreliggende Forslag i saa Henseende ikke viser saa godt et Resultat, men vi have maaske Lov til at haabe, at hvad der plejer at gælde om Forholdet mellem Statsregnskab og Budget, ogsaa vil gøre sig gældende, naar en Gang Regnskabet over det nu foreliggende Finans-

lovsforslag aflægges, saaledes at ogsaa der Renterne af Statsaktiverne ville kunne dække Renterne af Statsgælden. Jeg kunde tilføje, at jeg vilde anse det for et prisværdigt Formaal at sætte sig, om vi ogsaa kunde faa tilstrækkeligt til at dække Afdragene paa Gælden, saa havde vi paa den Maade fundet en Vej til omsider dog at komme ud af vor Gæld uden at stifte ny.

Hvad selve Finanslovsforslaget angaar, har den ærede Finansminister jo karakteriseret det ved Forelæggelsen ved at sige, at det ikke i nogen særlig Grad afviger fra sine Forgængere. Dette er, saa vidt jeg har kunnet skønne ved at gennemgaa Forslaget og dertil hørende Anmærkninger, rigtigt. Det afviger hverken derved, som den ærede Finansminister særlig nævnede, at der er en rask Stigning saavel i Indtægter som i Udgifter, ej heller derved, at der i Aar som tidligere foruden en hel Række kendte Bevillinger, som vi have beskæftiget os med tidligere eller ere en Følge af bestaaende Love, findes en hel Del ny Spørgsmaal og Bevillinger inddragne under Finanslovens Omraade. Og jeg mener at kunne sige, at disse nye Sager og Bevillinger saa godt som alle, for ikke at sige alle, maa siges at være Sager og Bevillinger, som vi fra Folketingets Side helt og fuldt kunne udtale vor Tilfredshed med og sige de paagældende Ministre Tak for. Jeg skal ikke komme langt ind paa det, der efter min Mening i saa Henseende kunde være Grund til at standse ved, men nogle enkelte af de ny Bevillinger og Spørgsmaal finder jeg dog Anledning til at omtale, og jeg vil da tage dem omtrent i den Orden, hvori de findes paa Finanslovsforslaget.

Jeg skal da straks gøre opmærksom paa, at medens Finansministeren i sin Omtale af Finanslovsforslaget nævnede en Del af de Udgifter, som findes paa det saakaldte ordinære Udgiftsbudget, §§ 11—26, saa ville vi se, naar vi begynde med Begyndelsen, at der allerede paa § 6 findes en Del Udgifter, som man, selv om man i Almindelighed ikke glæder sig særlig over Udgifter, dog alligevel har al Grund til at være tilfreds med. Jeg tænker her paa de Udgifter, som skjule sig under § 6. § 6 er jo et Budget for sig selv, for Statsbanerne, hvor vi have baade Indtægter og Udgifter, og blandt de ny Udgifter paa § 6 finde vi f. Eks. en Bevilling til forhøjet Lønning for Ledvogtere ved Statsbanerne. Det har tidligere her i Salen fra forskellige Sider været fremdraget, at der af Ledvogterne, navnlig ved